

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸੀਨ ਪਾਸ ਹੋਈ, ਉਹ ਫੇਰ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤ ਰਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਆਪਣੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰੇਣ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਹਨ?

ਉੱਤਰ:- ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਘਮਸਾਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਚੋਰ ਕਿਵੇਂ ਮਾਰ - ਪੀਟ ਕਰ ਲੁੱਟ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਮੌਸਮ ਬਰਸਾਤ ਪੈਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਬਿੰਗਨਿਉ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਵਰਖਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਕਲਯੁਗੀ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕ ਮਤ - ਮਤਾਂਤ੍ਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਮਤ। ਜੇ ਇੱਕ ਮਤ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਭਗਤੀ, ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਪ - ਤਪ - ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਰਸਤੇ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਣਗੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਦੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੇ ਤੱਕ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਣਗੇ ਇਸਲਈ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਖ਼ੁਦ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਰੰਮਪਰਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਭਗਵਾਨ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੀ ਕਰਣਗੇ? ਜ਼ਰੂਰ ਸਦਗਤੀ ਕਰਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੈ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਦੇ ਆਵੇਗਾ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਹਿਮਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ, ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੀ ਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕਿੱਥੋਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਸਿੱਧਾ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਫੇਰ ਕਹਿੰਦੇ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਕ੍ਸ਼ ਵੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਦਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਣੀ ਬਣਾਈ... ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ - ਜਾਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਨਾ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ, ਨਾ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਭਟਕਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਫ਼ਾਦਰ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਲੈਕਿਕ ਫ਼ਾਦਰ ਵੀ ਤਾਂ ਹਨ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੋ ਫ਼ਾਦਰ ਹੋ ਗਏ - ਲੈਕਿਕ ਅਤੇ ਪਾਰਲੈਕਿਕ। ਉਸ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਇੰਨੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਾਰਲੈਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰ।

ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੀ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਕਦੀ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਕਦੀ ਆਕੇ ਸਦਗਤੀ ਕਰਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਘਮਸਾਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਚੋਰ ਵੀ ਲੁੱਟਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਵੇਂ - ਕਿਵੇਂ ਮਾਰ ਪਿੱਟ ਕਰਕੇ ਚੋਰ ਪੈਸੇ ਲੁੱਟ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ - ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੁੰਘਾਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਖੇਡ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਨਾਟਕ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਐਕਟਰ ਬਿਮਾਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਲੀ ਬਦਲੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਵੇਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਡਰਾਮਾ ਕਹੋ ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਬਾਦ ਫੇਰ ਵੀ ਇਹੀ ਐਕਟਰਸ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੁਣ ਬਰਸਾਤ ਆਦਿ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਲਪ ਬਾਦ ਫੇਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹੀ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਤਾਂ ਸਭ ਤੇ ਪੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਭ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਮੁੱਖ ਹੈ ਯੋਗ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਬਾਕੀ ਬਰਸਾਤ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗ ਨਾਲ ਸਥਾਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਇਵੇਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ

ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਕੇਵਲ ਮੰਨੇਗਾ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕੋਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਨਾ। ਕਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਉਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਬਣਾਉਣ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਯਾਨ ਤੋਂ ਸਤੇਪ੍ਰਯਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੋਗੇ? ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਆਤਮਾ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਅਸਰੀਰੀ, ਬਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਫੇਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਤਨ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਆਤਮਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਹੀ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਹੈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ। ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਦੋ ਬਾਪ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਇੱਕ ਸਾਕਾਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਅਲੈਕਿਕ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਬਾਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਹਨ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ! ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਧਰਮ ਹੈ! ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਅੱਖਰ ਹੈ ਨਾ। ਮਾਂ, ਬਾਪ, ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਮਾਰ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ.....ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਡੋਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਡੋਪਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਫੇਰ ਵੀ ਨਾਮ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ। ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਹਿਰੇ ਸਮਝਣ ਲਾਇਕ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੇਲਣ ਗੁਰੂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲੋ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਮੰਦਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੇਰਡ ਤੇ ਵੇਖੋ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ! ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਗਏ। ਪ੍ਰਜਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਕਮਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ। ਨਵੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਨ ਦਾ ਯੁਗ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਖੜੋ ਹੋ, ਉਹ ਕਲਯੁਗ ਤੇ ਖੜੋ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੀ ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਧਰਮ ਵਾਲਾ ਸਮਝਦੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਾਂਗੇ, ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ, ਹਮਜਿੰਸ ਨੂੰ ਸੁੱਖੀ ਰਖਾਂਗੇ ਇਸਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਡੀ ਸਟੇਟ ਤੋਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੋਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਦਾ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਦਾ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਮਾਈ ਬਾਪ, ਅੰਨ ਦਾਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਈ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਟੁੱਕੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਚਾਨਕ ਬਾੜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਭੁਕੰਪ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦਾ ਮੌਤ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰ - ਬੱਕਰੀ ਜੇ ਇਕਦਮ ਪੱਕੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਪਾਈ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਝਗੜਾ ਹੈ। ਨੇਸ਼ਨ - ਨੇਸ਼ਨ ਦਾ ਝਗੜਾ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੁੱਟ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਮਤਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭਨੇ ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਹਨ ਲੁਣਪਾਈ। ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਔਲਾਦ ਤਾਂ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਠਹਿਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ - ਅਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੈਵੀਗੁਣ ਹਨ? ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਪ ਦਾ ਬੱਚਾ ਤਾਂ ਕਹਿਲਾ ਨਾ ਸਕੇ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਠੇਰ ਨਾ ਪਾਵੇ। ਉਹ ਕਲਯੁਗੀ ਗੁਰੂ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸਪੁਤ ਬੱਚੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਬਣੋ। ਲੁਣਪਾਈ ਹੋ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜੋ - ਝਗੜੋ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਲਵ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਔਲਾਦ ਹੋ ਨਾ। ਈਸ਼ਵਰ ਮੇਸ਼ੂ ਲਵਲੀ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਇੱਜਤ ਗਵਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੁਣਪਾਈ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਫੇਰ ਪੱਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋ ਰਹੇ। ਲੁਣ - ਪਾਈ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉੱਚ ਪੱਦ ਕਿਵੇਂ ਪਾਵੋਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਫੇਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ

ਹਨ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਖਿਟਪਿਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਪ ਜਿਹਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਪ੍ਰੇਮ ਆਦਿ ਸਭ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪੜ੍ਹਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਜੋ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦਾਸ - ਦਾਸੀਆਂ ਜਾਕੇ ਬਣੇਗੇ। ਸਮਝ ਤਾਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਕੌਣ - ਕੌਣ ਕੀ ਬਨਣਗੇ? ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਕੀ ਨਾਮ ਕਢਾਵਾਂਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਮੇਸੂ ਲਵਲੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਖ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿੱਠੇ ਉਹ ਲੱਗਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੁਧਾਰੋ। ਪਹਿਲੇ ਘਰ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਕਹੋ - ਔਹੋ! ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਲੱਗਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਬਾ ਨੇ ਖੁਦ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵੇਖੇ ਹਨ। 6-7 ਬੱਚੇ ਵਿਆਹ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕਦਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਕੁਟੁੰਬ ਹੈ। ਹੰਸ ਅਤੇ ਬਗੁਲਾ ਇਕੱਠੇ ਤਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਹੰਸ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਾਬਾ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਜੇਕਰ ਸ਼ੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਨਹੀਂ ਰਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪੱਦ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ, ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਖਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਫੇਰ ਜੇਕਰ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਗੁਣਾ ਸਜਾ ਖਾਵੋਗੇ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪੱਦ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਦਾ ਧਿਆਨ ਰਹੇ - ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਮੇਸੂ ਲਵਲੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਵੀ ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ ਫੇਰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣੀ ਹੈ।

2. ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁੱਖ, ਪ੍ਰੇਮ ਆਦਿ ਸਭ ਗੁਣ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਿੰਦਕ ਬਣੇ। ਆਪਣੀ ਚਲਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਲਾਇਨ ਕਲੀਅਰ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਏਵਰਰੇਡੀ ਭਵ:

ਸਦਾ ਏਵਰਰੇਡੀ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਲਾਇਨ ਇਵੇਂ ਕਲੀਅਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਬਾਪ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਿਆ - ਏਵਰਰੇਡੀ। ਉਸ ਵਕਤ ਕੁਝ ਵੀ ਸੋਚਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਆਵੇਗਾ - ਆਡਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਇੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਜਾਓ, ਇੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਓ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਸ ਹੋ ਸੱਕਣਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਅਚਾਨਕ ਦਾ ਪੇਪਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਇਸਲਈ ਏਵਰਰੇਡੀ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਭੋਜਨ ਦਵੇ।
